

IOAN ROȘCA

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugării românilor? (VIII)

2. Situația vinovaților comuniști nepedepși
2.1 Aparatul politic: ilegaliști, activiști, executiv, legislativ (continuare) *
2.2 Aparatul represiv (securitate, miliție, justiție, armată) * 2.3 Aparatul economic (producție, finanțe, comerț) * 2.4 Aparatul cultural (presă, educație, artă, cenzură, propagandă) * 2.5 Concluzii

[1. Abramovici... 33. Șmilovici]
d. Cazuri la „categoria ușoară” - fără
potriviri pe listele de tip I
[1. Alterescu ... 152. Zisu]

2.2 Aparatul represiv (securitate, miliție, justiție, armată)

Nu insist asupra considerațiilor de la aparatul politic, aplicabile și aici: prezența masivă la vîrf, ca agenți ai ocupantului sovietic, a evreilor comuniști, proveniți din ilegaliști (mulți din Basarabia/Bucovina); infiltrarea soțiilor evreice în patul nomenclaturiştilor (care face ca să ne putem teme de revenirea urmașilor din Israel), românizarea numelor Tovarășilor călăi, absența datelor despre părinți/bunici din biografii etc.

Mă opresc la ce este specific aparatului represiv - care a coordonat genocidul, în numele agendei comuniste. Am mai semnalat complicațiile/confuziile/deturnările generate de împletirea acestora cu cea a intereselor (uneori contradictorii) ale evreilor. Era firesc ca regimul comunist să ia măsuri dure, chiar de eliminare, împotriva elementelor activ sau potențial anti-comuniste... printre care se aflau mulți anti-semiți (pentru că mulți evrei militaseră pentru comunism și colaborau cu ocupantul). Dar există o limită, o linie roșie a ferocității ce se putea manifesta față de „dușmanul de clasă”, net trecută, ceea ce denotă temeuri suplimentare, cum ar fi răzbușnarea. În numele stîrpirii anti-comuniștilor, evreei cocoțată la cîrma aparatului represiv au putut regla conturile cu anti-semiții (așa cum am arătat în alte texte, cum ar fi: „Despre genocidul contra legionarilor cînd vorbim?” <http://www.piatauniversitatii.com>). Va sesiza această ură aparte cine citește mărturiile celor trecuți prin Pitești, sau studiază măsurile speciale de cruzime luate împotriva legionarilor închiși. Comunismul nu avea nevoie de această orgie de umilire satică; exces care trimite spre alte explicații.

Ca și în cazul aparatului politic, găsım evrei la vîrfurile aparatului represiv, în perioada critică, poate de 10 ori mai mult decît ajunseseră să reprezinte din populație. E deja semnificativ, pentru cei de odinioară, dar pentru cei de azi, care s-au zbuciumat steril întru condamnarea crimelor comunismului - e catastrofal. Ne-am pierdut timpul, pînă cînd legile Florian ne-au adus cu picioarele pe pămînt, amintindu-ne cine e la putere în România. Și dacă ar fi fost de 10 ori mai puțini evrei decît cota lor din 1938 (decî - 0,4%) în nomenclatura aparatului care a măcelărit românii în genocidul comunist, tot s-ar fi făcut orice ca procesul comunismului să nu aibă loc, pentru a-i ascunde/proteja. Căci ar fi însemnat să scoți la iveală transformarea unor victime ale fascismului, după 1944, în călăi - și să relevi legitimitatea reprimării anterioare a „ilgaliștilor”. Și cu asta... să faci praf ideologia instaurată după războiul II.

Poveștile cu victoria Binelui Aliat asupra Răului - care au falsificat adevărul etern al confruntării fără scrupule între tabere concurente... ce se și urășe, cînd se ciocnesc. Urmărind traseul unor criminali împotriva romănității, ajunși la Tel Aviv, s-ar dărîma și soclul unor fondatori ai Israelului - care și-au valorificat experiența de la noi în lupta împotriva băștinașilor palestinieni. Bașca nevoile „industrii holocaustului”...

Ca unul care am dedicat 30 de ani unui vis justițiar dovedit utopic, știu bine că nu ne-am lovit numai de împotrivirea securicomunistă (dinăuntru) ci și de geo-interese prea puternice, inclusiv evreiești. Ceea ce ne-a condamnat strădaniile la zădărnice; teme, admit, de animozitate. Nu tratez tema neutră. Nu ader de altfel la religia pretensei neutralități. Miza însă nu e numai a mea, ci a nemului meu - văzut „îngust”, adică necosmopolit. E o chestiune de echilibrare

re a compasiunii prea deschise, a înțelegerii arătate față de alții, încît să fie compatibilă cu demnitatea și nu cu prostia - infuzată pe post de umanism. Nu vreau să mă frămînte morții celor cărora nu le pasă de morții mei. Nu putem fi forțați să ne pese de suferințele celor cărora nu le pasă de suferințele noastre - mai ales dacă chiar ei le-au produs, în cadrul unui lanț de ciocniri istorice. Nu conced adversarului ce a cîștigat confruntarea dreptul de a mă și „re-educa”, încît să-i adopt prioritățile/perspectiva.

Regret că domnul Apostu s-a ocupat temeinic de securiști/milițieni și nu a găsit mai multe date despre evreei din filonul juridic (judecători, procurori, avocați) - unde vinovăția, deși majoră, e mai greu de cercetat/expus. Versații exterminatori „prin lege” au știut să-și ascundă urmele. Ele transpar totuși în textele ce au legitimat reprimarea, răzbat prin mărturiile foștilor deținuți politici și vor ieși zguduitoare în evidență cînd voi publica miile de dosare ale „judecării” chiaburilor, întru confiscarea pămîntului lor.

Sper că se cunoaște în ce a constat activitatea instituțiilor pomenite, deci sînt elocvente mențiunile seci: „*responsabil cu securitatea statului în C.C.*”, „*șef de serviciu în ministerul de interne*”, „*ofțier de securitate*”, „*anchetator*”, „*agent/impiegat de poliție*”, „*judecător*”, „*procuror*”, „*responsabil cu coordonarea legislativă*” etc. Poate ne e știut acel braț al poporului numit O.C.C (https://www.avocatura.com/legi/202/legea-352-din-1945.html) : „*Pe lîngă Prefecturile de județ, din țara, se înființează organe de control cetățenesc, care vor funcționa, cu atribuțiunile și după normele stabilite de Ministerul Afacerilor Interne, pe cale de regulament, în combaterea speculei și a sabotajului economic.* [...]”

a. Incursiuni prin „categoria grea”
[1. Georgescu/Tescovici?-Samoilă-Rubenstein-Păsculescu; 2. Bodnăraș/Bodnarenco?-Glanzstein; 3. *Pătrășcanu*-Schwammen; 4. Bunaciu/Gutman?-Nussbacher; 5. *Drăghici*-Cziko; 6. Pintilie/Bodnarenko?; 7. Nicolschi-Grunberg-Averbuch; 8. Dulgheru-Dulbergher; 9. Nicolau-Nikonov; 10. Sepeanu; 11. Czeller; 12. Einhorn; 13. Koller; 14. Butyka; 15. Haupt- Teclu?-Cambrea; 16. Burcă-Bursh- Singher; 17. Sălajan- Szilagy-Stănescu-Rottenberg; 18. Suder; 19. Birtaş; 20. Holban-Bruchman; 21. Andreescu-Aronovici; 22. Adorian; 23. Voitinovici; 24. Patriciu-Grünspurger-Weiss; 25. Breiner; 26. Stupineanu-Stappnpau; 27. Naum-Rothstein; 28. Ștrul; 29. Zamfir-Rechler; 30. Gluvacov?; 31. Blehan-Blecher; 32. Harap-Charap; 33. Ambruș; 34. Hollingher; 35. Iszak; 36. Tandără?; 37. Arancici-Aranyes-Gal; 38. Demeter; 39. Breban; 40. Vistig-Wisting; 41. Voiculescu-Weinbergher; 42. Derevici; 43. Maier; 44. Micle-Marcovici; 45. Sorin-Silberstein].

b. Explorări la „categoria mijlocie”
[1. AIBENȘUTZ ...253. Zuh].
c. Corelări cu listele de încetățenire - la „categoria ușoară”

[1. Abramovici... 20. Waldman]
d. Cazuri la „categoria ușoară” - fără
potriviri pe listele de tip I
[1. Alberti... 263. Szigmond].

2.3 Aparatul economic (producție, finanțe, comerț)

Prezența masivă a evreilor la vîrfurile aparatului economic care a operat marea jaf comunist și tranziția/conversa spre regimul de lagăr de exploatare (decî spolierea și înrobirea romănilor) ne pune în fața unor dificultăți explicative. Căci se ciocnesc aici logica înrolării sub steagul revoluției comuniste (majoritar evreiești) cu realitatea distribuției capitalului românesc (majoritar evreiesc.) S-ar părea deci că, în registrul împărțirii prăzii sociale, evreii comuniști nu au arătat solidarism/priorități etnice - pragmatism pus de unii pe seama unei înstrăinări religioase. De fapt situația relevă organizarea geografiei egoismului în cercuri concentrice, în care marile agregări învelesc suduri mai puternice - de gașcă, avînd ca nucleu dur interesul personal.

În plus, ar trebui să lămurim cum s-a desfășurat procesul de înlocuire a oligarhiei economice/financiare, rămas de fapt, pînă azi, în groasă ceață. Cum a fost înlocuit fostul patron evreu (readus în proprietate de legile reparatorii date după 1944 - în primul rînd L 641/19.12.1944) cu un administrator... comunist - evreu? Cum de, uneori, „supraveghetorul” are același nume cu fostul patron? Au fost folosiți intermediari peste care a venit naționalizarea comunistă? Nu cumva s-au făcut aranjamente oculte, ce au permis

scoaterea din țară a unor valori acumulate, deci emigrarea cu buzunarele mai puțin goale decît s-a pretins? Ce au păzit/făcut tovarășii evrei plasați strategic în CASBI și în conducerea atîtor bănci și întreprinderi? Dar conducerea ministerelor economice, a comerțului interior/exterior și a ministerului de finanțe - redute cheie ocupate temeinic de evrei, cu ce s-a ocupat, pînă la plecarea în Israel? Numai cu mulgerea sinecurilor în care s-au oploșit, slujind regimul ce le sărăcea co-relegionarii cu stare? Să fi fost închipute toate acuzațiile de spionaj/furt care i-au dus pe unii dintre acești cavaleri ai comerțului postcapitalist în pușcării (pînă la discreta lor eliberare, cu pedeapsa neispășită, urmată de emigrări nestingherite)? Să fie marea jaf la Banca Națională din 1959 un incident izolat, sau doar o accidentală izbucnire în lumină a unui proces amplu de devalizare a României... în prima tranziție? Nu era de pesupus că aceia ce așteptau emigrarea vor încerca să-și sporească cumva bagajul, la plecare? Și cine putea dejuca schemele de conversie și tertipurile financiare ale acestor experți: mecanicii de locomotivă, petroliștii și alți plebei aburcați de PCR la putere?

Un fost deținut politic relatează modul cum un evreu cu care a fost coleg de detenție și-a sos aurl din țară: a confecționat din el cuiele cu care era prinsă lada de lemn în care și adunase modestul bagaj. Evident, ne-ar interesa nivelele superioare ale acestei creativități. Nu toți proprietarii conturilor din băncile elvețiene au dispărut, fără moștenitori...

a. Incursiuni prin „categoria grea”
[1. Mănescu-Mintzer-Diamantsein; 2. Florescu-Frenkel-Braunstein; 3. Gaston-Grosman; 4. Zeiger; 5. Lupu-Wolfowitz; 6. Berghianu?; 7. Vineau-Weinstein; 8. Suder; 9. Bădescu-Blecher; 10. Bayer; 11. Moisescu; 12. Donath; 13. Efraim; 14. Edelstein?; 15. Horațiu; 16. Loncear; 17. Maioreanu; 18. Iacobovici; 19. Mantz; 20. Naș-Litman; 21. Novac; 22. Rado; 23. Ranga-Rabinovici; 24.Balaș- Blatt; 25. Oprișan- Bercovici; 26. Atanasie-Atlasman; 27. Iacob-Jakab]
b. Explorări la „categoria mijlocie”
[1. Abramovici... 295. Zuckler]
c. Corelări cu listele de încetățenire - la „categoria ușoară”

[1. Avram... 22. Weissman]
d. Cazuri la „categoria ușoară” - fără
potriviri pe listele de tip I
[1. Alpern... 290. Zuckman]

2.4 Aparatul cultural (presă, educație, artă, cenzură, propagandă)

Puterea care se organizează cu aparatul politic, se impune cu aparatul represiv și se susține material cu cel economic, are nevoie și de un solid aparat cultural, pentru a cîștiga războiul de sens, la nivelul conștiințelor - cel pe care îl lămură rește aît de bine Orwell. E vorba, la început, de impunerea forțată a dogmelor, bazată pe supunere - pentru ca apoi, treptat, domesticirea cu bicul să fie transformată în educare persuasivă, transformarea conștiinței obținută prin metode Pitești (efectul descurcării degradante) fiind valorificată de o propagandă coerentă (sindrom nord-corean). Din păcate, pentru pretenția de a nu culege resentimente, evreei (comuniști), obișnuiți să cultive coștiințele/conturile - și nu cîmpurile - , s-au înrolat masiv și în oastea propagandiștilor ce s-au pretat la distrugerea discernămintului și trasformarea subiecților în „oameni noi” - adică sub-oameni.

Așa cum o reflectă listele alcătuite de Apostu, îi găsım răspîndiți peste tot: în ministere, facultăți, edituri, redacții de reviste, conducerea radioului și televiziunii. Pînă și reduita artei (muzică, pictură, arhitectură etc) a căzut în mîini vrășmașe - din nevoia de corodare a spiritului, facilitată de coruperea apetenței estetice. Sinecuri? Desigur. Dar măcar confrății lor din posturile administrative/economice puteau pretinde că fac și ceva util, pe linia specialității profesionale. Dar în „cultură” nu s-a putut produce, timp de decenii, decît propagandă, adică falsuri corosive. Nu e vorba, deci, numai de clasicul parazitism cultural (în care s-a specializat „intelectualitatea” cinică) ci de profesarea acestuia cu crasă rea-credință, ștînd prea bine efectul nociv al consumării otrăvurilor aruncate spre consumatori. Deci timpuie omului de către om - crimă spirituală - atîngînd nivelul genocidului cultural.

Activitatea de imbecilizare cu toxina ideologiei comuniste (materialism dialectic, socialism științific - specialități „academice” în care evreei noștri au excelat) a avut și un bonus: combaterea naționalismului și promovarea celui mai cras/sinucigaș cosmopolitism. Mondialism ce ne readuce în fața întrebării: a folosit comunismul evreei, sau și aceștia au folosit comunismul? În numele re-educării comuniste, evreimea plasată la comanda culturii noastre ne-a putut castra bibliotecile/școala temeinic, cenzurînd operele în care înaintașii noștri se împotriviseră la coto-pirea țării de venetici. Cenzură auto-anihilantă,

la care se recurge și azi, în România ocupată colonial.

a. Incursiuni prin „categoria grea”
[1. Constantinescu?-Cohn-Cohen-Block-Cunea; 2. Oigenstein-Răutu-Leabis-Bulan-Redel-Coler-Schapp-Oișteanu-Rab; 3. Rădulescu-Rudich; 4. Maxy-Herman; 5. Buican-Arnoldi; 6. Breslașu-Breslau; 7. Negreanu-Schwartz; 8. Ardeleanu-Adler; 9. Moraru-Șafran; 10. Toma-Moscovici-Monda-Silvestru; 11. Roller-Zigelbaum; 12. Ralea?-Botezatu; 13. Bellu-Schor-Lowy; 14. Mihail-Mihailovici; 15. Spina-Schneider; 16. Podoleanu-Mendelovici; 17.Croh-mălniceanu-Cahn; 18. Șelmaru-Terner; 19. Frunză-Rosenkranz-Fruchtman; 20. Zaharescu-Țucherman-Plich; 21. Iosif-Brauchfeld; 22. Melinescu-Spitzer-Wasserman; 23.Sperber?; 24. Sebastian-Hechter; 25. Mendelsohn; 26. Negrea-Lobl; 27. Panaiteescu-Witzling; 28. Năvodaru-Fischer-Stănescu-Foldes; 29. Novicov-Neuman; 30. Aszody; 31. Călugăru-Croitoru; 32. Pas-Schritter-Cassvan; 33. Profeta; 34. Vîtner-Winter; 35. Vlad-Magyar; 36. Roman-Nelander; 37. Șaraga; 38. Zilber; 39. Brucan-Brucker-Sidorovici-Bogdan-Puican-Pincu; 40. Birlădeanu/Goldenberg;]

b. Explorări la „categoria mijlocie”
[1. Aderca178. Zuaf]
c. Corelări cu listele de încetățenire - la „categoria ușoară”
[1. Bines6. Hirsch]
d. Cazuri la „categoria ușoară” - fără
potriviri pe listele de tip I
[1. Abraham... 214 Zonenreich.]

2.5 Concluzii

Datele studiate reflectă procese firești, explicabile, omeneste... Chiar cînd nu a urmărit răzbușnarea/cățărarea, evreimea care avea în față perspectiva emigrării în masă (creată după 1944 de un context special) a avut mult mai puține motive decît populația autohtonă să evite distrugerea țării de tranzit (cu care nu s-a identificat), în goana după realizarea intereselor personale și de grup. Și-au văzut și își vād de dreptatea/agenda lor, așa cum ar trebui să facem și noi, urmărind dreptatea noastră.

Listele nomenclaturii comuniste evreiești trebuie corelate cu segmentul 1 - reperind urmași ai vinovaților (față de noi) care au făcut sau pot face cereri de cetățenie - acoperiți de secretizare sau de intimidare.

Pe de altă parte, observînd aceste liste (semnalînd rechizitoriul Apostu), am pregătît terenul pentru segmentul 4 - dedicat despăgubirilor acordate acum evreilor pentru prigonirea din anii 1940-1944; vom vedea - prin sute de exemple (care nu fac decît să confirme logica înregimentărilor/cursului evenimentelor) - că „pensile speciale” acordate acum persecutaților regimului Antonescu refac și privilegiile „ilgaliștilor”: România (va) trimite în Israel un tribut ocult, păgubitor pentru populație (pe care indiscutabil cei ce au legiferat în numele ei nu o reprezintă) răsplătind pe cei care au militat - pînă în 1940 - pentru distrugerea, ciuntirea și aservirea țării; și care au realizat acest program după 1944.

Singura circumstanță atenuată în invocabilă/invocată de (evreii) comuniști este că ar fi urmărit (pe lîngă slujirea Moscovei și zdrobirea rezistenței fasciste/anticomuniste/antisemite) echitatea socială - ajutîndu-ne să scăpăm de căpușele care exploatau capitalist poporul. Dar vom vedea, în segmentul 5 că, în paralel cu despăgubirea, după 8 decenii, pentru reprimarea „romantismului revoluționar” al unor evreei... sîntem siliți (din culise) să „reconstituim” averi denunțate de tovarășii ca parazitare... alături evrei ajunși în Israel, urmașii capitaliștilor îmbogățiți între 1840 și 1940... persecutați de... persecutații evrei comuniști.

Ceea ce va mai impune doi pași. Primul (întreprins în segmentul 5) e să observăm că straniile (anti-constituționale, anti-libertare, anti-naționale, anti-logice) legi de criminalizare ale „antisemitismului” au fost promulgate de slugoii parlamentari tocmăi cînd jaful se întetea - deci au avut ca scop îngreunarea rezistenței. Și vom vedea că Ministerul Adevărului Filosemit, întru intimidarea noastră, a mers pînă la a delegitima, a posteriori, reacțiile de apărare a înaintașilor noștri în fața invaziei/cotropirii dintre 1840 și 1940 (reflectate în mii de texte - ce sînt acum re-epurate/cenzurate).

În fine, un alt pas e să nu mai credem că toate acestea ar fi înîmplătoare, ele decurgînd prea coerent din orchestrata Contrarevoluție din 1990 - ca să nu considerăm că sînt cea mai probabilă explicație a neverosimilei răsturnări de regim care... nu a răsturnat stăpîinii; subiect abordat în segmentul următor, în care unele explorări (din cadrul celor patru aparate) sînt preluate/continuate, pentru că respectivele persoane/familii și-au împlinit opera după 1990, adăugînd la vechile vini participarea la deturnarea eliberării României, întru distrugerea, jefuirea și aservirea ei.

VA URMA

